יום ג', כ"ח באלול תשע"ג (03 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במשך כמעט ה-20 שנה – התחלנו את הדף בחודש כסלו בשנת תשנ"ה בתור "קוריוז", דף שתלינו בלוח המודעות בעבודה, ושמתוך עניין רב מידי עמיתים לעבודה הרחבנו את הפעילות עד שהגענו לעידן המחשב ו... - היו לנו הפסקות קצרות יותר, קצרות פחות. אך הפסקה כה "קצרה פחות" של כשנה כמו הפעם – זו עוד לא היתה לנו, ומקווים מקווים כי גם לא תהיה.
כפי שקורה לעתים, כאשר דבר מסיח את הדעת אף זמנית, קשה יותר לחזור ולחדש את השיגרה. אך, לא נרבה בדיבורים.

ברצוננו לשתף אתכם בסיפור לימים אלה, ימי הסליחות והרחמים ולקראת ימי הדין שלפנינו.

אחד הדברים העומדים בעכרי האדם בבואו לעשות תשובה, הוא הנטיה להצמד להרגלים הישנים, בלי מוכנות לשקול את חייו מחדש בכובד ראש. בעניין זה שמעתי מהרב שמשון פינקוס זצ"ל 'ווארט' נפלא:

הפסוק במשלי [כ"ו 14]: "הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל-צִירָהּ וְעָצֵל עַל-מִטָּתוֹ."
לכאורה, יש לעיין איזו שייכות יש בין העצל לדלת? ובאר זאת ר' שמשון על פי הדוגמא הבאה.
בפתח בית המדרש של ישיבת פוניבז' (שבבני ברק), יש דלת מסתובבת, הנעה על ציר של 180 מעלות – גם פנימה וגם החוצה. בפוניבז' לומדים כ-1000 בחורים. כשהם נכנסים לתפילה, הדלת מסתובבת אלף פעמים, כשהם יוצאים – עוד אלף פעמים. אחר כך, יש סדר לימוד הבוקר. הבחורים נכנסים אליו - כבר 3000 פעמים עד כה.כל אחד מהם יוצא ונכנס במהלך הסדר לפחות פעם אחת – 5000 ... ואחר כך מנחה, וסדר שני, ומעריב, וסדר שלישי ...
והנה, אם נחשב את מספר המטרים אותם נעה דלת זו ביום, נגלה שהיא יכולה להגיע כל יום מבאר שבע עד כמעט לקרית ארבע (בסיפור המקורי, הדוגמא היתה – מבני ברק לקרית ספר), מרחק הקרוב ל-40 ק"מ! אבל היכן היא עדיין? בפתח בית המדרש. שם נולדה, ושם היא עומדת כבר עשרות שנים, בלי לזוז סנטימטר.
מדוע?
כי יש לה **ציר**.
היא מתרחקת לכאן – והציר מחזיר אותה אחורה. מסתובבת לשם – ושוב הציר מושכה לאחור.
בדיוק לדלת זו משול העצל. אף הוא מסוגל להתקדם מעט בעבודת ה', אך מיד הוא נהדף לאחור על ידי ה"ציר" שהוא מחובר אליו – הבינוניות. שוב ושוב הוא מנסה לזוז ממקומו, ותמיד חוזר לאחוריו אחר מטר או שניים – כבול הוא אל הציר... "מה, אני אשתנה? אני לא צדיק. אני לא מתמיד. אי אפשר. כזה אני ואין מה לעשות."
וכך חולפות להן שמונים שנותיו, והוא עדיין באותו מקום, ה' ירחם.

"ונתנה תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואיום, ובו תינשא מלכותך."
מתוך תפילת המוסף לראש השנה
בשמחה ובטוב לבב, בתפילה לימים טובים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל.

יום ג', כ"ח באלול תשע"ג (03 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

["ומתוק האור" – רב שלמה לוונשטיין]

בזה מסתיים הסיפור.
אך את הציר הזה אפשר לראות גם מזווית אחרת.
בעידן זה של "future shock" – הלם העתיד – בו דברים משתנים מיום ליום וקשה לנו עד מאד להתאים את עצמנו לכל השינויים הללו, אם בכלל אפשר, חשוב שיהיה לנו דבר שנותן לנו יציבות בחיים, שנוכל להיאחז בו. או כפי שחז"ל מלמדינו בפרקי אבות:

וכל שמעשיו מרובין מחכמתו, למה הוא דומה--לאילן שענפיו מועטין ו**שורשיו מרובין** - אפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו, אין מזיזות אותו ממקומו.
[אבות, פרק ג' משנה כ"א]

אזי, במשל, הציר מחובר **<u>גם לדלת</u>** **<u>גם למשקוף</u>**. ע"י שני החיבורים הללו, הציר מאפשר את הדלת לנוע, והוא נותן לה יציבות, שלא תיפול ושתוכל למלא את יעודה.
והנמשל?
אם יהיה האדם כפי שאומר הפסוק במשלי, "הַדֶּלֶת תִּסּוֹב עַל-צִירָהּ וְעָצֵל עַל-מִטָּתוֹ", עצל, יישאר בשיגרה שלו ולא ירחיק לכת. אך אם יבין כי בעוד שהשורש מחזיק את העץ באדמה, ואולם הוא הוא מקור ההזנה כדי שהעץ יגדל ויצמח, ויגיע להישגים שלא חשב עליהם קודם.
אם כן, גם שורש גם צמיחה...

וכזה אחי –

בשבוע שעבר, לצערינו הרב, ישבתי שבעה על אחי הבכור, יעקב זאב (Jeff) ז"ל, שנפטר בטורונטו לאחר מאבק גבורה של יותר משלוש שנים עם מחלת הסרטן. בתור אחד מאחיו הצעירים, מובן שאני מלא הערכה והערצה כלפיו. אך, מתוך הדברים הרבים שנאמרו בשעת הלווייתו, הרשו לי להזכיר רק את העניין הבא, שאחד מבניו סיפר:
"יש אנשים שעוברים את החיים ומסתכלים רק אל הכוס החצי ריקה, ויש (ברוך השם) כאלה שמסתכלים אל הכוס החצי מלאה. אבא שלי (כך אמר בנו) היה שמח שיש לו כוס בכלל!"
ואכן – זהו אחי. היינו בקשר איתו ועם משפחתו יום-יום למשך השנים, ומאז עידן ה-"סקייפ", גם יכולנו לראות איש את רעהו. עם זאת, זכינו להיות איתו הקיץ לכמה שבועות

"ונתנה תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואיום, ובו תינשא מלכותך."
מתוך תפילת המוסף לראש השנה
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה לימים טובים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל.

יום ג', כ"ח באלול תשע"ג (03 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

עד שהיינו צריכים לחזור ארצה. כל יום בכל שיחה – הוא חיזק אותנו. בני משפחה המגדירים את עצמם כ"לא-מאמינים" (יש דבר כזה...?) אמרו כמה וכמה פעמים – Jeff הופך אותנו להאמין בהקב"ה...
יהא זכרו ברוך, ותהא נשמתו צרורה בצרור החיים!

§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§§

בברכת כתיבה וחתימה טובה ושבת שלום ומבורך לכל משפחת קוראי **הדף** ☺,
ברכה ומרדכי

"ונתנה תוקף קדושת היום, כי הוא נורא ואיום, ובו תינשא מלכותך."
מתוך תפילת המוסף לראש השנה
בשִׂמחה ובטוּב לבב, בתפילה לימים טובים לכל בית ישראל!
הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל.